

[Edvard Sørensen.]

ministers Opfattelse, at det er saadan, ja, saa tilbyder jeg paa mit Partis Vegne straks at optage Forhandling paa det Grundlag, at vi gaar over Staten i Stedet for at bruge det Omsvøbsdepartement, som det er at udskrive en hel ny Form for Skat her.

Den højtærede Minister var derefter igen inde paa Dækningspørgsmaalet og sagde, at Venstre havde ikke stillet noget Forslag. Ja, jeg forstaa ikke en saadan Udtalelse. Jeg citerede før, hvad jeg havde sagt i Fjor paa Partiets Vegne, og jeg kan henvise til, at det ærede Medlem Hr. Clausager ved et andet Lovforslags Behandling sagde nøjagtigt det samme. Men hvad det angaar at fremsætte Forslag, var der jo ingen Anledning hertil, for der var intet at dække. Det, der var Betingelsen for, at vi vilde være med til at dække, det var, at man vilde forhandle om de af Venstre stillede Forslag, og Regeringen nægtede pure at forhandle om dem, og saa var der saa vist ingen Grund til at dække det, der ikke var blevet Udgifter ud af.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Jeg beklager over for den højtærede Indenrigsminister, at det er nødvendigt fortsat at hævde, at denne faktiske Ulighed i det, man kræver i Kommunerne i Skat af en given Indtægt, ikke er Udtryk for den Ulighed, der i Virkeligheden er til Stede; thi det er det, der er det afgørende i Sagen. De Oplysninger, der fulgte med Ministerens Forslag i Fjor, viste, at man — nu tager vi den lave Indtægt paa 1 200 Kr. — forlanger 20 Gange saa meget i Skat et Sted som et andet Sted, og det Tal er naturligvis rigtigt, det har jeg aldrig bestridt, men det er ikke Udtryk for den virkelige Ulighed de to Kommuner imellem, og det er det, jeg synes er det afgørende.

Formanden: Den højtærede Indenrigsminister har Ordet, og derefter gaar vi over til Talerlisten.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jo, den faktiske Ulighed paa de 20 Gange er den virkelige Ulighed, og denne virkelige Ulighed har sin Aarsag i de forskellige Skattebyrder, der er i de forskellige Kommuner (Afbrudelse: Og Ligningsreglerne) . . . Ja, Ligningsreglerne, som den fattige Kommune tvinges til at bruge saa

haardhændet, som den gør, det er da indlysende! Men jeg maa altsaa erkende, at jeg ikke kan forklare det ærede Medlem det bedre, nu maa jeg opgve det.

Til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen skal jeg sige, at hvis det virkelig kunde hjælpe, at de Skatter, der her er Tale om, gik ind i Statskassen, inden de anvendtes til Dækning af de Udgifter, det drejede sig om, er jeg næsten tilbøjelig til at tro, at saa kommer der noget ud af den kommende Forhandling. Jeg er et Menneske, der, naar det drejer sig om Realiteter, sjældent hænger mig i Formaliteter, og jeg vil derfor se med stor Interesse paa, om det virkelig skulde kunne lykkes.

Til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen skal jeg blot sige, at det ærede Medlem, naar han anfører, hvor meget større Til læggene er i København og Byerne end andre Steder, stadig glemmer den anden Side af Sagen, nemlig at det højere Indtægtsniveau fører med sig, at de paagældende Byer i Henhold til de gældende Skattebestemmelser svarer en saa uhyre stor Del af de direkte Skatter. Altsaa, med andre Ord — hvis det ærede Medlem vil spørge: Hvor kommer de Penge fra, som betaler disse højere Takster? bliver Svaret, at de i overordentlig høj Grad i Kraft af de gældende Skatteregler kommer fra de paagældende Byers Skatteydere selv. Men i øvrigt er det, det kommer an paa i denne Forbindelse, om det ærede Medlem vil være med til at skabe en Udvikling til Gavn for de Kredse, det ærede Medlem ogsaa selv taler om — og her maa jeg beklage, at det ærede Medlem hidtil har nægtet at være med i en Forhandling.

Gregersen: Den højtærede Indenrigsminister anvendte over for et æret Medlem i denne Sal Udtrykket „Arrogance“. Det tror jeg, den højtærede Minister skulde være noget forsigtig med, for jeg tror, Ministeren indtager en smuk Førerstilling her i Salen paa dette Omraade, og jeg mener ogsaa, Ministeren har udbygget denne i Dag ved — hvad han jo i øvrigt har Ret til — at gribe ind i Forhandlingen, inden Ordførerne har talt færdig. Da to Ordførere havde talt, greb Ministeren ind, og saa har de forskellige Ordførere talt 3—4 Gange, før den sidste Ordfører nu kan faa Ordet ved Slutningen af Forhandlingen.

Dernæst vil jeg gerne værgе mig mod den Tak, den højtærede Indenrigsminister rettede til mig. Jeg vil ikke sige, at jeg i al Almindelighed har noget imod at blive takket af Indenrigsministeren, men at blive